

Γάζα: 1.000 δολάρια για μια σκηνή, 2.000 δολάρια για μια διαδρομή προς το Χαν Γιουνίς - ή πληρώνεις ή πεθαίνεις

Το απίστευτο κόστος για την εκκένωση της πόλης της Γάζας

Ναγκάμ Ζμπιντάτ

HAARETZ - 17 Σεπτεμβρίου 2025

Εκτοπισμένοι Παλαιστίνιοι εγκαταλείπουν την πόλη της Γάζας με τα πόδια προς τη νότια Γάζα νωρίτερα σήμερα. Το περπάτημα είναι η μόνη επιλογή για όσους δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να νοικιάσουν φορτηγό. Πίστωση: Μαχμούντ Ισά/Reuters

Ο Ισραηλινός Στρατός Άμυνας διέταξε την εκκένωση ολόκληρης της πόλης της Γάζας, αλλά το τίμημα είναι απαγορευτικό για τους περισσότερους, ειδικά μετά την επιβίωση από πολλαπλούς εκτοπισμούς. **«Τα έξοδα για τη μετακόμιση μιας οικογένειας ξεπερνούν τα 3.500 δολάρια»**, εξηγεί ένας κάτοικος.

Με τις ισραηλινές επιδρομές να μετατρέπουν τις γειτονιές σε ερείπια, οι Παλαιστίνιοι αντιμετωπίζουν μια αδύνατη επιλογή: να παραμείνουν στα σπίτια τους υπό βομβαρδισμό ή να πληρώσουν υπερβολικά ακριβά για να φύγουν νότια.

Την περασμένη εβδομάδα, ο ισραηλινός στρατός εξέδωσε [εντολές εκκένωσης](#) για ολόκληρη την πόλη της Γάζας, προτρέποντας το **1 εκατομμύριο κατοίκους** της να

εγκαταλείψουν τα νότια. Αλλά ο εκτοπισμός έχει ένα βαρύ τίμημα. Μια μόνο διαδρομή με φορτηγό από την πόλη της Γάζας στις νότιες πόλεις Ντέιρ αλ-Μπαλάχ ή Χαν Γιουνίς - μια απόσταση 14-25 χιλιομέτρων - μπορεί πλέον να κοστίσει έως και 2.000 δολάρια σε μετρητά. Για όσους βασίζονται σε [μεταφορές χρημάτων](#) από το εξωτερικό, το ποσό αυξάνεται σε σχεδόν 3.900 δολάρια μετά τις προμήθειες.

«Ποια γη, ποια πίστη, ποια πατρίδα, ποιος λαός, για ποιο σκοπό είναι αυτό;» δήλωσε ένας κάτοικος στην Haaretz. **«Η πληρώνεις, ή πεθαίνεις παγιδευμένος στο βορρά».**

Για άλλους που δεν μπορούν να πληρώσουν, η μόνη επιλογή είναι να περπατήσουν. «Η απόσταση είναι 14 χιλιόμετρα – την περπάτησα σήμερα χωρίς να κουβαλήσω τίποτα και έφτασα εξαντλημένος. Ταυτόχρονα, υπήρχαν άνθρωποι που περπατούσαν με τα παιδιά τους, τα υπάρχοντά τους, τις τσάντες τους. Ορκίζομαι στον Θεό, αυτό που συμβαίνει είναι αδικία», πρόσθεσε ο κάτοικος.

Ακόμα και όταν οι οικογένειες φτάνουν στο νότο, η επιβίωση κάθε άλλο παρά εγγυημένη είναι. Οι τιμές ενοικίασης κατοικιών και διαμερισμάτων στο [Ντέιρ αλ-Μπαλάχ](#) και το Χαν Γιουνίς έχουν φτάσει τα 2.500-3.000 σέκελ (660-790 δολάρια) το μήνα, επιβαρύνοντας επιπλέον τις οικογένειες που αναζητούν στέγη. Ορισμένοι ιδιοκτήτες δικαιολογούν την αύξηση επικαλούμενοι την έλλειψη και το αυξανόμενο κόστος διαβίωσης, αλλά πολλοί κάτοικοι το βλέπουν ως κατάφωρη εκμετάλλευση ανθρώπων που απεγνωσμένα αναζητούν ασφαλή στέγαση.

Άνθρωποι που τρέχουν να παραλάβουν φυλλάδια διαταγής εκκένωσης που έριξαν οι Ισραηλινές Ένοπλες Δυνάμεις στην πόλη της Γάζας σήμερα. Πίστωση: Dawoud Abu Alkas/Reuters

Για τις οικογένειες που έχουν ήδη ξεριζωθεί πολλές φορές, το ερώτημα για το *πού να πάνε* δεν αφορά πλέον μόνο την ασφάλεια - αφορά το αν μπορούν να αντέξουν οικονομικά να μετακομίσουν.

«Τα έξοδα για μια οικογένεια που μετακομίζει από την πόλη της Γάζας στο κέντρο ή στο νότο ξεπερνούν τα 3.500 δολάρια», δήλωσε ο 34χρονος Τζαμάλ Καντίρ. Ο Καντίρ, η σύζυγός του, τα 4 παιδιά και η ηλικιωμένη μητέρα του εντάχθηκαν στις δεκάδες χιλιάδες που εγκατέλειψαν τα σπίτια τους.

«Μόνο τα μεταφορικά κοστίζουν περίπου 1.000 δολάρια. Μια σκηνή ή ένα αυτοσχέδιο καταφύγιο άλλα 1.000 δολάρια. Το ενοίκιο για ένα σπίτι, αν μπορείτε να βρείτε, είναι τουλάχιστον 1.000 δολάρια. Ακόμα κι αν εγκατασταθείτε σε μια σκηνή, πρέπει να πληρώσετε για τη γη από κάτω - περίπου 500 δολάρια. Και όλα πρέπει να είναι σε μετρητά», εξηγεί. Αυτές οι τιμές έχουν διογκωθεί κατά τη διάρκεια του πολέμου. Για παράδειγμα, οι σκηνές πωλούνταν προηγουμένως για 500 έως 800 δολάρια.

Εάν τα χρήματα αποστέλλονται μέσω τραπεζικού εμβάσματος, πρόσθεσε ο Qadir, μια **προμήθεια 40%** αυξάνει το κόστος ακόμη περισσότερο. Αλλά σε αντίθεση με τις οικογένειες που είχαν την οικονομική δυνατότητα να πληρώσουν τα φουσκωμένα εισιτήρια που απαιτούσαν οι οδηγοί, οι Qadir περπάτησαν - 6 ώρες - κατά μήκος της [παραθαλάσσιας](#) οδού Al-Rashid της Γάζας.

«Παίρναμε τη σειρά μας. Μερικές φορές έσπρωχνα το αναπηρικό καροτσάκι της μητέρας μου, μερικές φορές η γυναίκα μου κουβαλούσε ένα από τα παιδιά. Αν κάποιος από τα παιδιά κουραζόταν, το κρατούσαμε για 10 λεπτά και συνεχίζαμε να κινούμαστε. Δεν μπορούσαμε να σταματήσουμε», θυμήθηκε ο Καντίρ.

Γύρω τους, οι δρόμοι μετατράπηκαν σε ένα κινούμενο κύμα επιβίωσης: Γυναίκες που ισορροπούσαν σακούλες με ρούχα στα κεφάλια τους ενώ κρατούσαν μωρά στην αγκαλιά τους, νεαροί άνδρες σκυμμένοι κάτω από βαριά φορτία, παιδιά που σκοντάφτουν ξυπόλητα.

Ένας ηλικιωμένος άνδρας κουβαλάει τα πράγματά του στην πλάτη του καθώς εγκαταλείπει σήμερα την πόλη της Γάζας. Πίστωση: Mahmoud Issa/Reuters

Δεν ήταν η πρώτη φορά που ο Καντίρ εκτοπίστηκε. Αυτός και η οικογένειά του είχαν φύγει από την Ταλ αλ-Χάουα, μια γειτονιά στη δυτική [πόλη της Γάζας](#), για την Ντέιρ αλ-Μπαλά ένα μήνα μετά την έναρξη του πολέμου, μόνο και μόνο για να ξεριζωθούν ξανά μετά από περισσότερο από ένα χρόνο.

«Την πρώτη φορά που εκτοπιστήκαμε, υπήρχε ακόμα ελπίδα, είχαμε ακόμα ενέργεια. Αλλά τώρα, οι περισσότεροι άνθρωποι στη Γάζα γνωρίζουν ότι δεν θα υπάρξει επιστροφή. Με αυτή την κλίμακα καταστροφής, ό,τι έχει απομείνει στο βορρά έχει ήδη καεί και εξαφανιστεί», είπε.

Σε αντίθεση με τους πρώτους μήνες του πολέμου, όταν οι οικογένειες καλωσόριζαν τους εκτοπισμένους με φαγητό και νερό, ο Καντίρ λέει ότι τώρα οι άνθρωποι απαιτούν μετρητά.

«Την προηγούμενη φορά, οι άνθρωποι μας δέχτηκαν με ανοιχτές αγκάλες. Αυτή τη φορά, όλοι περιμένουν να πληρώσουμε απίστευτες τιμές», λέει ο 34χρονος Τζαμάλ Καντίρ.

Όπως πολλοί στη Λωρίδα, προσπάθησε να βρει στέγαση μέσω ομάδων στο Facebook, όπου οι ιδιοκτήτες διαφήμιζαν τον χώρο που είχε απομείνει. **«Ένας γαιοκτήμονας ζήτησε 5.000 δολάρια σε μετρητά. Ένας άλλος ήθελε 600 δολάρια για ένα μόνο δωμάτιο σε ένα κοινόχρηστο σπίτι».** Όταν τελικά πήγε να δει ένα μέρος, που αποδείχθηκε άδειο - χωρίς μπάνιο, χωρίς τουαλέτα, χωρίς νιπτήρα – «ο ιδιοκτήτης απαίτησε 450 δολάρια. Και όταν του είπα ότι δεν είχε τίποτα μέσα, μου είπε να το χτίσω μόνος μου και να είμαι ευγνώμων γιατί δεν θα έβρισκα τίποτα φθηνότερο».

Ο Καντίρ έφυγε, αρνούμενος να υποταχθεί. Ωστόσο, παραδέχτηκε: **«Ίσως έχει δίκιο. Ίσως δεν υπάρχει τίποτα φθηνότερο».** Ο Καντίρ έστειλε ένα τελευταίο μήνυμα στους ιδιοκτήτες σπιτιών που επωφελούνται από τον εκτοπισμό:

«Όλοι σκοτώνονται στο βορρά επειδή δεν μπορούν να βρουν ένα μέρος για να εκκενωθούν. Το αίμα τους είναι στα χέρια εκείνων που έχουν έναν χώρο ή ένα επιπλέον δωμάτιο και απαιτούν εξωφρενικές τιμές».

Προς το παρόν, η οικογένεια έχει κατασκηνώσει στους δρόμους. Καθώς οι βόμβες πέφτουν στην πόλη της Γάζας, ο Καντίρ και άλλοι, που δεν είχαν την οικονομική δυνατότητα να ταξιδέψουν νότια, βρίσκουν προσωρινό καταφύγιο όπου μπορούν, χωρίς να έχουν σαφή ιδέα πού θα πάνε στη συνέχεια.

Παιδιά ανάμεσα σε ερείπια σε έναν καταυλισμό με σκηνές, μετά τις ζημιές που υπέστη από επιδρομή των Ισραηλινού Στρατού στην πόλη της Γάζας την περασμένη εβδομάδα. Πίστωση: Dawoud Abu Aklas/Reuters

«Δεν έχω την οικονομική δυνατότητα να αγοράσω σκηνή»

Ανάμεσα στις πολλές οικογένειες που ξεριζώθηκαν ξανά αυτή την εβδομάδα είναι η 22χρονη **Tasnim**, που έχει βιώσει εκτοπισμό **12 φορές τους τελευταίους 23 μήνες**. Κάθε φορά που έφευγε από το σπίτι της στην Πόλη της Γάζας, κουβαλούσε μαζί της τη γάτα της. Όσο λίγος και αν ήταν ο χώρος στις τσάντες ή πόσο βαρύ ήταν το φορτίο με τα τρόφιμα και τα ρούχα, η γάτα της ερχόταν μαζί της.

Αυτή τη φορά, ωστόσο, η θα περπατήσει νότια χωρίς αυτή. Το πρωί της Τρίτης, «η γάτα πέθανε – όχι από τις βόμβες, αλλά από τον αργό φόρο αίματος της στέρησης. «Δεν επέζησε της έλλειψης τροφής, νερού και του συνεχούς εκτοπισμού. Πάντα προσπαθούσαμε να τον κρατήσουμε ασφαλή, όπου κι αν πηγαίναμε. Τώρα, ούτε η γάτα μπορούσε να το αντέξει. Αν ένα ζώο δεν μπορούσε να επιβιώσει, πώς μπορούμε εμείς;», είπε

Περιγράφει μια σκηνή που είδε τις τελευταίες εβδομάδες έξω από το σπίτι της πολλές φορές. Είδε αυτοκίνητα γεμάτα με υπάρχοντα - όχι μόνο υπάρχοντα, αλλά και «αναμνηστικά, πράγματα που παλέψαμε να αποκτήσουμε, μια ζωή που χτίσαμε». Η σκηνή την άφησε άφωνη. «Προσπάθησα με όλη μου τη δύναμη να ξεπεράσω αυτές τις εικόνες, αλλά δεν μπορούσα. Νιώθω ότι πρέπει να μιλήσω γι' αυτό, βλέποντάς το σε καθημερινή βάση. Δεν ξέρω πώς οι γονείς, οι οικογένειες ή οποιοσδήποτε άλλος θα μπορούσε να το αντέξει. **Οι ζωές μας έχουν παραδοθεί στον θάνατο επειδή οι ζωές μας δεν έχουν καμία αξία**».

Αναφερόμενη στους οδηγούς που χρεώνουν περίπου 1.000 δολάρια για να βοηθήσουν τους ανθρώπους να μετακινηθούν από την πόλη της Γάζας προς τα νότια, πρόσθεσε: **«Δεν ξέρω πώς χρεώνουν 1.000 δολάρια από ανθρώπους που ζουν σε πόλεμο εδώ και σχεδόν δύο χρόνια και μετά βίας μπορούν να βρουν φαγητό»**.

Εκτοπισμένοι Παλαιστίνιοι εκκενώνουν την πόλη της Γάζας νωρίτερα σήμερα. Μια διαδρομή με φορτηγό από την πόλη της Γάζας προς τα νότια μπορεί να κοστίσει μεταξύ 1.000 και 2.000 δολαρίων. Πίστωση: Mahmoud Issa/Reuters

Η Tasnim περιέγραψε το κόστος του εκτοπισμού ως υψηλότερο από την ίδια τη ζωή. Θρήνησε την αδράνεια και την εκμετάλλευση γύρω της: «Απευθύνομαι σε όσους θα μπορούσαν να βοηθήσουν - σε όποιον συγκέντρωσε χρήματα στο όνομα του λαού της Γάζας και τα έκλεψε, σε όλους τους αμελείς - δεν θα τους συγχωρήσω».

Για την Tasnim, η θλίψη της εγκατάλειψης του σπιτιού της και της απώλειας της γάτας της, αντανακλά μια ευρύτερη πραγματικότητα: Ακόμα και εν μέσω χάους και πολέμου, τα βάρη του εκτοπισμού επιδεινώνονται από τις ηθικές και οικονομικές αποτυχίες γύρω της, ακόμη και όταν η ανθρωπιστική κατάσταση στη Γάζα παραμένει τρομερή.

Σύμφωνα με την Υπηρεσία Αρωγής και Έργων του ΟΗΕ, πάνω από [856.000 άνθρωποι](#) έχουν εκτοπιστεί σε όλη τη Λωρίδα της Γάζας από τις 18 Μαρτίου 2025. Το Γραφείο Συντονισμού Ανθρωπιστικών Υποθέσεων του ΟΗΕ αναφέρει ότι **το 90% του πληθυσμού της Γάζας έχει εκτοπιστεί** και επί του παρόντος δεν έχει πρόσβαση σε επαρκή στέγη, τροφή και φάρμακα και υγειονομική περίθαλψη που σώζουν ζωές.

Μεταξύ εκείνων που αντιστέκονται σε έναν ακόμη αναγκαστικό εκτοπισμό είναι ο 29χρονος Φουάντ, από την Πόλη της Γάζας. «Περάσαμε σχεδόν δύο μέρες στο δρόμο για να επιστρέψουμε στα κατεστραμμένα σπίτια μας τον Ιανουάριο και τώρα, λίγους μήνες αφότου εγκατασταθήκαμε, μας δίνουν εντολή να φύγουμε ξανά - δεν φεύγω ούτε πάω πουθενά», είπε σταθερά.

Ο Φουάντ περιέγραψε τον κύκλο καταστροφής και ανοικοδόμησης που υφίστανται οι κάτοικοι της Γάζας. «**Χτίσαμε αυτά τα σπίτια από το τίποτα, το Ισραήλ τα βομβάρδισε, τα ξαναχτίσαμε από το τίποτα και τώρα θέλουν να φύγουμε**». Οι επαναλαμβανόμενες εκτοπίσεις και οι αδιάκοπες επιθέσεις, είπε, υπογραμμίζουν έναν κόσμο αδιάφορο για τα βάσανά τους.

Στην αρχή, προσπάθησε να βρει μια σκηνή στο νότο για να γλιτώσει από τις επιδρομές του στρατού, αλλά το κόστος γρήγορα κατέστησε το σχέδιο αδύνατο.

«Είχα δουλειά, τα πήγαινα καλά και τώρα δεν έχω την οικονομική δυνατότητα για σκηνή ή μεταφορά στο νότο. Δεν είναι ειρωνικό;» ρώτησε, και επικρίνοντας την αδυναμία της διεθνούς κοινότητας να σταματήσει τον πόλεμο, ο Φουάντ πρόσθεσε: *«Οι άνθρωποι βλέπουν τις φωτογραφίες και τα βίντεό μας μέσω των τηλεφώνων τους και λένε: "Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα", "Προσευχόμαστε για εσάς" και "Λυπούμαστε που σας απογοητεύσαμε". Πώς υποτίθεται ότι θα μας βοηθήσει αυτό;»*

Σχετικά άρθρα στη Haaretz:

- [Οι Ισραηλινές Ένοπλες Δυνάμεις διατάζουν τους κατοίκους της Γάζας να εκκενώσουν τις ζώνες τους σε ζώνες συνολικής έκτασης 2,7 τετραγωνικών μιλίων στο νότιο - Τζακ Χούρι.](#)
- [Δεκάδες χιλιάδες Παλαιστίνιοι εγκαταλείπουν τα σπίτια τους στην πόλη της Γάζας εν μέσω χειρσαίας επίθεσης του Ισραηλινού στρατού - Τζακ Χούρι](#)
- [Στη Γάζα, η λεγόμενη «εκκένωση αμάχων» είναι ένα ίχνος βομβών και θανάτου - Amira Hass](#)